

ODKOWAĆ (4) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w od- oraz kować); a jasne.

inf odkować (3). ◇ [*fut* 3 *sg* odkuje.] ◇ [*praet* [3 *sg m* odkował.] ◇ 3 *pl m pers* odkowali (1). ◇ [*impers praet* odkow(a)no.]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

1. *Zdjąc okowy [w tym: kogo (3)] (4) : Y wnet to łyżąc/ kowalą przyzwąć y odkować fię kazał. SkarŻyw 29; [FlawHist 76v].*

Zwrot: »odkować z pęta [kogo], pęto [komu]« [szyk zmienny] (1:1): LibMal 1544/87v; WidziŹ v mnie w okowach iák niewolnik chodzisz. Y kazał go odkować wnet s pętá onego PaprPan Gg3v.

a. *Wyjć gwoździe, którymi ktoś był przybity (1) : Tedy go [Felicjana] Stáraftá kazał do drzewá oftrymi gozdiámi przez ręce y nogi przybić. [...] Y kazał go po trzech dniách odkować y biczmi vbiwŹy do więzienia wŹadzić. SkarŻyw 532.*

2. [*Wykonać kując w Źelazie [co]: TenŹe to mistrz młody [cechu mieczników] ma dać znać, gdy odkuje, panom starszym, Źeby się zesŹli, i to co odkował, oglądali WilkPozn III 1592 nr 91.*]

3. [*Odlupać uderzając w kamień [co]: W tych zasię kaplicach są truny kamienne więtsze niŹ drzwi, iŹ to prawie dobrze widzieć, Źe nie Źadnym fortelem rzemieśniczym ony tam wniesiono, ale iŹ je wewnátrz z onejŹe skały, którą tam odkowano, w samejŹe kaplicy robiono RadzPodróż 104.*]

Formacje współrdzenne cf KOWAĆ.

Cf [ODKOWANY]